

PRZEGORZEĆ (1) *vb pf*

Pierwsze e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w prze- oraz gorzeć).

fut 3 sg przegore. ◇ [praet 3 pl subst przegorzały.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. (błędnie z Cn zam. z Troca).

1. Nadpalić się, ulec uszkodzeniu wskutek palenia się:

*Zwrot: »przegorzeć od ognia«: Y rzekłá do niego/ Pelifztymowie ná cię Sámfonie/ tedy rozerwał (ony) powrozy/ iáko gdyby (kto) rozerwał powrozek zgrzebny/ kiedy przegore od ognia (marg) Wł kiedy poczuie ogień. (–) [quando odorat ipsum ignis]/ y nie obaczono fiły ie⁸⁰. *BudBib Iudic 16/9.**

2. [Wyschnąć pod wpływem gorąca: Włóż Mágnet w garnek [...]/ á gdy ono naczynie nápełniłz/ przykriy fkorupką/ á gliną czyście oblep/ áby oddech żadny niebył: Włóż w piec iż dobrze przegore. Potym zaś wyymi/ á w iny nowy garnek przełoż/ zaś gliną vlep. *SienHerb 612b; A* Gdy vsłyłzał Sánbállát żełmy budowáli mur/ rozgniewał fię á zápalił fię bárzo przymawiał ná Iudy. Y mowił przed brácią fwą y przed rycerftwem Szomrońskim rzekąc/ co (ci) Iudowie niedołączni działáią? [...] Izali ożywiá kámienie z tych kup piałku/ ktore przegorzały [combusti sunt]? *BudBib 2.Esdr 4/2 (Linde).*]

Synonimy: 2. uschnąć, wyschnąć, wysuszyć.

Formacje współrdzenne cf GORAC.

Cf PRZEGORZAŁY, PRZEGORZENIE

MP